

حجابِ ملاحِت!

برای «ناز»

چون غنچه در حجابِ ملاحِت نشسته ای!
از جمله خلقِ رشته ی الفت گسسته ای!

هر مرغِ نغمه زن سر شاخی نشست و رفت
لیکن تو چشم بر همه گلزار بسته ای!

ترسم از این که فرصت پرواز بگذرد
ممنشین چنین خمود مگر پر شکسته ای؟

سوزم چو شمع در تن شبهای انتظار
تا آن زمان که عهدِ محبت نبسته ای!

بگشای روی و خنده زنان شاد بر نشین
هر چند از نهیب زمان دلشکسته ای!

از برج عاج خویش برون آی و خوش خرام
بر زندگی بخند اگر هم که خسته ای!

ای نازنین فرشته ی معصوم و پاک من
تا آخرین نفس سر قلبم نشسته ای!

رضا شاپوریان

دوشنبه ۲۵ ژانویه ۱۹۹۹